

Številka: 35407-5/2016-42

Datum: 21. 7. 2020

Agencija Republike Slovenije za okolje izdaja na podlagi tretjega odstavka 14. člena Uredbe o organih v sestavi ministrstev (Uradni list RS, št. 35/15, 62/15, 84/16, 41/17 in 53/17, 52/18, 84/18, 10/19 in 64/19) in četrtega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E) v upravni zadevi izdaje okoljevarstvenega dovoljenja upravljavcu Ekol, zbiranje in predelava sekundarnih surovin, d.o.o., Laze 18a, 4000 Kranj, ki ga zastopa direktor Zoran Pogačar, v ponovnem postopku, naslednjo

ODLOČBO

- I. Okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-5/2016-22 z dne 11. 4. 2018, popravljeno s sklepom o popravilu pomote št. 35407-5/2016-26 z dne 29. 5. 2018 ter spremenjeno s sodbo št. I U 2486/2018-6 z dne 6. 2. 2020 (v nadaljevanju: okoljevarstveno dovoljenje), izdano upravljavcu Ekol, zbiranje in predelava sekundarnih surovin, d.o.o., Laze 18a, 4000 Kranj, se spremeni, tako da se glasi:
 1. Druga alineja drugega odstavka točke 4.4.1.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja se spremeni, tako da se glasi:
 - »- iz točke 4.4.1.9 izreka tega dovoljenja.«
 2. Druga alineja drugega odstavka točke 4.4.2.12 izreka okoljevarstvenega se spremeni, tako da se glasi:
 - »- iz točke 4.4.2.9 izreka tega dovoljenja.«
- II. V tem postopku stroški niso nastali.

Obrazložitev

Agencija Republike Slovenije za okolje, ki kot organ v sestavi Ministrstva za okolje in prostor opravlja naloge s področja varstva okolja (v nadaljevanju: naslovni organ) je dne 11. 4. 2018 upravljavcu Ekol, zbiranje in predelava sekundarnih surovin, d.o.o., Laze 18a, 4000 Kranj, ki ga zastopa direktor Zoran Pogačar, njega pa je po pooblastilu zastopala Eva Lipovž Ančik (v nadaljevanju: stranka), izdala okoljevarstveno dovoljenje št. 35407-5/2016-22 (v nadaljevanju: okoljevarstveno dovoljenje) za

obratovanje naprave, ki lahko povzroča onesnaževanje okolja večjega obsega, in za obratovanje drugih naprav.

Zoper navedeno odločbo – okoljevarstveno dovoljenje se je stranka dne 26. 4. 2018 (poslano priporočeno po pošti) pritožila v skladu z Zakonom o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13; v nadaljevanju: ZUP).

V skladu z 245. členom ZUP je naslovni organ ugotovil, da je bila pritožba dovoljena, pravočasna in vložena s strani upravičene osebe zato jo je skupaj z vsemi dokumenti, ki se tičejo zadeve poslal organu, ki je pristojen, da o njej odloči, t.j. Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana.

Ministrstvo za okolje in prostor je z odločbo št. 35402-14/2018-5 z dne 7. 11. 2018, pritožbo zavrnilo.

Stranka je po pooblaščenju odvetniški družbi AVBREHT, ZAJC IN PARTNERJI, d.o.o., Tivolska cesta 50, 1000 Ljubljana, dne 13. 12. 2018 sprožila upravni spor zoper odločbo – okoljevarstveno dovoljenje, v zvezi z odločbo št. 35402-14/2018-5 z dne 7. 11. 2018.

Stranka se je, tako kot s pritožbo, tudi s tožbo pritožila izključno zoper sledeče točke izreka okoljevarstvenega dovoljenja: 4.4.1.8, 4.4.1.9, 4.4.1.10, 4.4.1.12, 4.4.2.8, 4.4.2.9, 4.4.2.10 in 4.4.2.12.

Upravno sodišče Republike Slovenije je s sodbo I U 2486/2018-6 z dne 6. 2. 2020 (v nadaljevanju: sodba) razsodilo, da se tožbi delno ugotovi, in sicer, da se točki 4.4.1.10, 4.4.2.10 in 2. alineja drugega odstavka točk 4.4.1.12 ter 4.4.2.12 odločbe št. 35407-5/2016-22 z dne 11. 4. 2018, tj. okoljevarstvenega dovoljenja, odpravijo, zadeva pa se v tem obsegu vrne prvostopenjskemu organu, t.j. naslovnemu organu, v ponovni postopek, v ostalem delu pa se tožba zavrne.

Iz obrazložitve sodbe izhaja, da je naslovni organ v neizpodbijanih delih okoljevarstvenega dovoljenja odločil, da mora stranka (v nadaljevanju: upravljavec) vsaki šarži, ki nastane po mešanju v 7 m³ zabojniku v napravi B1 iz točke 1.2. izreka okoljevarstvenega dovoljenja, dodeliti številko odpadka 19 02 04* (točka 4.4.1.6 izreka okoljevarstvenega dovoljenja) in vsaki šarži, ki nastane po mešanju v 1 m³ zabojniku v napravi B2 dodeliti številko odpadka 19 02 08* (točka 4.4.2.6 izreka okoljevarstvenega dovoljenja). Ker so absolutno nevarni odpadki označeni z zvezdico (*), bi iz tega dela izreka okoljevarstvenega dovoljenja res izhajalo, da je naslovni organ upravljavcu naložil, da mora vsem, v postopku odstranjevanja nastalim odpadkom, dodeliti status absolutno nevarnega odpadka in jih ne more obravnavati kot odpadke z zrcalno oznako (sodišče pojasnjuje, da so odpadki s t.i. zrcalno oznako, odpadki, ki se jim lahko pripiše oznaka za nevarni ali nenevarni odpadek in so kot taki opredeljeni v Obvestilu Komisije o tehničnih smernicah o razvrščanju odpadkov, dokler niso njihove nevarne lastnosti ovrednotene). Sodišče nadalje razloži, da je namreč za te vrste odpadkov potrebno, preden se jim dodeli oznaka nevaren ali nenevaren odpadek, izvesti dodatne korake v vrednotenju, kar izhaja tudi iz gramatikalne razlage 5. člena Uredbe o odpadkih (Uradni list RS, št. 37/15 in 69/15), s katero naslovni organ v izpodbijanem okoljevarstvenem dovoljenju utemeljuje izrečeni ukrep nadzora. Po tej določbi mora povzročitelj odpadkov (mednje pa sodi po 17. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe o odpadkih tudi upravljavec) odpadku dodeliti številko odpadka po postopku iz oddelka »Seznam odpadkov« iz priloge Odločbe 2000/532/ES, razen v primeru prepuščanja odpadka, ko mora številko odpadka po tem postopku dodeliti zbiralec, ki odpadek prevzame. Odpadek se razvrsti kot nevarni ali nenevarni odpadek v skladu z 2. točko oddelka »Vrednotenje in razvrščanje« iz priloge Odločbe 2000/532/ES. Odpadek, ki se mu lahko pripiše oznaka za nevarni in nenevarni odpadek, se šteje za nevarni odpadek, dokler niso njegove nevarne lastnosti ovrednotene v skladu s petim odstavkom tega člena (prvi odstavek). Nevarne lastnosti iz priloge Uredbe 1357/2014/EU se ovrednotijo v skladu s 1. in 2. točko oddelka »Vrednotenje in razvrščanje« iz priloge Odločbe 2000/532/ES. Pri vrednotenju nevarne lastnosti HP 9 se uporabljajo merila, določena v prilogi 3, ki je sestavni del te uredbe (peti odstavek). Vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje mora opraviti oseba s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025 (šesti odstavek).

Nadalje sodišče pojasnjuje, da naslovni organ v razlogih odločitve ne ugotavlja, da naj bi pri upravljavcu po izvedenem postopku mešanja nastajali (tudi) odpadki z zrcalno oznako, ter da prav tako ne obrazloži, zakaj šteje, da je v obravnavanem primeru za izvajanje nadzora, kljub temu, da je upravljavcu naložil, da vsem šaržam odpadkov dodeli oznako »nevarni odpadek«, potrebno izvesti še vrednotenje nevarnih lastnosti vsake šarže, in da le citira člene Uredbe o odpadkih, vendar svoje odločitve o tem, da nadzor nad obdelavo oziroma skladiščenjem odpadkov terja vrednotenje vsake šarže z ničemer ne utemelji, medtem ko drugostopenjski organ z ničemer ne odgovori na pritožbene navedbe, ki se nanašajo na te dele prvostopenjske odločbe – okoljevarstvenega dovoljenja. Po presoji sodišča pa bi moral naslovni organ potrebnost tovrstnega nadzora vsebinsko utemeljiti, kajti organ je tisti, ki je pristojen za vsebinsko opredelitev določbe 17. točke prvega odstavka 41. člena Uredbe o odpadkih, po kateri sme ministrstvo za vsak postopek obdelave določiti morebitne druge oblike nadzora nad obremenjevanjem okolja. Pri tem mora iz razlogov odločitve izhajati, zakaj je tak nadzor potreben za preprečevanje ali zmanjševanje obremenjevanja okolja ali za varnost ljudi, upošteva pri tem tiste obveznosti, ki za povzročitelje obremenitve okolja izhajajo iz relevantnih določb Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16, 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE; v nadaljevanju: ZVO-1) oziroma podzakonskih predpisov iz 17., 19. ali 20. člena tega zakona. Zgolj sklicevanje na člen Uredbe o odpadkih, na podlagi katerega odreja nadzor, upravljavcu jemlje možnost, da se izjavi o tem ukrepu oziroma vsebinsko argumentira tožbo, sodišču pa je onemogočeno, da bi razloge, ki so naslovni organ vodili k taki odločitvi, preizkusilo.

Glede na navedeno je sodišče upoštevalo 3. točko prvega odstavka 64. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 107/09 – odl. US, 62/10, 98/11 – odl. US, 109/12 in 10/17 – ZPP-E; v nadaljevanju: ZUS-1) tožbi (zoper točki 4.4.1.10 in 4.4.2.10 izreka okoljevarstvenega dovoljenja) v tem delu ugodilo in izpodbijani akt (okoljevarstveno dovoljenje) odpravilo ter zadevo vrnilo naslovnemu organu v ponoven postopek. Odpravilo je tudi izpodbijane dele točk 4.4.1.12. in 4.4.2.12., in sicer 2. alinejo drugega odstavka, ker je vodenje dokumentacije in evidenc neločljivo povezano s tistim delom okoljevarstvenega dovoljenja, ki upravljavcu nalaga vzorčenje vsake šarže in njeno vrednotenje, ki naj ga izvede oseba s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025.

Sodišče tudi pojasnjuje, da v odpravljenem delu ni bilo pogojev za odločitev v sporu polne jurisdikcije, kot je to predlagal upravljavec – tožnik, in nadalje razloži, da sodni nadzor izdanih upravnih odločb ne sme pomeniti prevzemanja vloge in funkcije izvršilne veje oblasti. Sodišče o tožnikovi pravici, obveznosti ali pravni koristi odloča le, kadar tako določa zakon, ali če je to zaradi narave pravice oziroma zaradi varstva ustavne pravice potrebno. V obravnavanem primeru zakon ne zapoveduje odločanja v sporu polne jurisdikcije. Če zakon tega ne zapoveduje, pa mora sodišče v smislu 65. člena ZUS-1 presoditi o potrebnosti takega odločanja z vidika varstva uveljavljane pravice oziroma pravnega položaja strank. Po presoji sodišča v obravnavani zadevi uveljavljana pravica takega odločanja ne terja, saj ne gre za odločanje o stvari, ki bi imelo za upravljavca tak pomen, ki bi bistveno vplival na njegov obstoj, upravljavec – tožnik pa tega niti ne zatrjuje in ne obrazloži. Poleg tega sodišče pojasnjuje, da lahko vsebinsko opredelitev potrebnosti nadzora poda zgolj naslovni organ – toženec.

Iz četrtega odstavka 64. člena ZUS-1 izhaja, da mora pristojni organ - v kolikor sodišče tožbi ugodi in s sodbo izpodbijani upravni akt odpravi - izdati nov upravni akt v 30 dneh od dneva, ko je dobil sodbo oziroma v roku, ki ga določi sodišče; pri tem je vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava in na njegova stališča, ki se tičejo postopka.

Naslovni organ je v ponovnem postopku z dopisom št. 35407-5/2016-41 z dne 7. 5. 2020 stranko – upravljavca seznanil, da bo v ponovnem postopku v zvezi s točkama 4.4.1.10 in 4.4.2.10 izreka okoljevarstvenega dovoljenja sledil odločitvi upravnega sodišča. Kot izhaja iz obrazložitve sodbe se na podlagi 5. člena Uredbe o odpadkih vrednotenje nevarnih lastnosti odpadka ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje s strani osebe s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025 nanaša izključno na tiste odpadke, ki se jim lahko pripiše oznaka za nevarni in nenevarni odpadki, in na tiste odpadke, katerih številka odpadka se konča z 99. Vsaka pripravljena šarža (v 1 m³ zaboju in v 7 m³ zaboju) ima številko, ki označuje nevaren odpadki (19 02 04* in

19 02 08*). Glede na predhodno navedeno je naslovni organ upravljavca seznanil, da v okoljevarstvenem dovoljenju ne bo določil dodatne oblike nadzora nad postopkom odstranjevanja v smislu, da mora za vsako pripravljeno šaržo v 1 m³ zabojniku in v 7 m³ zabojniku zagotoviti vrednotenje nevarnih lastnosti ter vzorčenje odpadka za njihovo ovrednotenje s strani osebe s pridobljeno akreditacijo za vzorčenje odpadkov po SIST EN ISO/IEC 17025.

Nadalje je naslovni organ upravljavca seznanil, da bo odpravljeno drugo alinejo drugega odstavka točke 4.4.1.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja in drugo alinejo drugega odstavka točke 4.4.2.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja v okoljevarstvenem dovoljenju nadomestil z naslednjo vsebino:

- druga alineja drugega odstavka točke 4.4.1.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja se bo glasila: »iz točke 4.4.1.9 izreka tega dovoljenja.«;
- druga alineja drugega odstavka točke 4.4.2.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja se bo glasila: »iz točke 4.4.2.9 izreka tega dovoljenja.«.

Upravljavec – stranka ni podala izjave glede seznanitve z navedenimi ugotovitvami naslovnega organa.

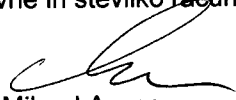
Kot izhaja iz točk I./1 in I./2 izreka te odločbe je naslovni organ spremenil točki 4.4.1.12 in 4.4.2.12 izreka okoljevarstvenega dovoljenja, v katerih je na podlagi 17. točke 41. člena Uredbe o odpadkih v povezavi s 44. členom Uredbe o odpadkih določil, da mora biti sestavni del evidence o obdelavi odpadkov tudi dokumentacija iz točk 4.4.1.9 in 4.4.2.9 izreka okoljevarstvenega dovoljenja, torej dokumentacija o fizikalnih, kemičnih in nevarnih lastnosti posamezne šarže. S sodbo Upravnega sodišča točki 4.4.1.9 in 4.4.2.9 izreka okoljevarstvenega dovoljenja ostajata v veljavi, zato je dokumentacija, ki jo zahtevata predhodno navedeni točki, tudi sestavni del evidence o obdelavi odpadkov.

V skladu z določbami petega odstavka 213. člena v povezavi s 118. členom ZUP je treba odločiti tudi o stroških postopka. Glede na to, da v tem postopku stroški niso nastali je bilo odločeno kot to izhaja iz točke II. izreka te odločbe.

Pouk o pravnem sredstvu:

Zoper to odločbo je dovoljena pritožba na Ministrstvo za okolje in prostor, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, v roku 15 dni od dneva vročitve te odločbe. Pritožba se vloži pisno ali poda ustno na zapisnik na Agenciji Republike Slovenije za okolje, Vojkova cesta 1b, 1000 Ljubljana. Za pritožbo se plača upravna taksa v višini 18,10 EUR. Upravna taksa se plača z gotovino ali z drugimi veljavnimi plačilnimi instrumenti in o plačilu predloži ustrezno potrdilo.

Upravna taksa se lahko plača na podračun javnofinančnih prihodkov z nazivom: Upravne takse – državne in številko računa: 0110 0100 0315 637 z navedbo reference: 11 25518-7111002-35407020.

Mihael Avsec
višji svetovalec III

Irena Hribernik Laznik
podsekretarka

mag. Suzana Rak Zavasnik
sekretarka

Vročiti:

- Ekol, zbiranje in predelava sekundarnih surovin, d.o.o., Laze 18a, 4000 Kranj – osebno.

Poslati:

- Mestna občina Kranj, Mestna uprava, Slovenski trg 1, 4000 Kranj - po elektronski pošti (mok@kranj.si)
- Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor, Inšpekcija za okolje in naravo, Dunajska cesta 58, 1000 Ljubljana - po elektronski pošti (gp.irsop@gov.si)

